

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 18 de Novembre.—S. Màxim bisbe,
S. Bàrules noy mr. y S. Romá.
Dill. 19.—Sta. Isabel reyna de Hungria y
S. Ponciá p. y mr.
Dim. 20.—S. Félix de Valois cf.
Dimec. 21.—La Presentació de Nostra
Sra., Sts. Rufo y Esteve mrs.
Dij. 22.—Sta. Cecilia vg. y mr.
Div. 23.—S. Climent papa y Sta. Felicités
mártirs.
Dis. 24.—S. Joan de la Creu fr. y santa
Flora vg. y mr.

QUARANTA HORES.—Avuy conclou-
hen en la iglesia del Inmaculat Cor de
María, demà passarán en la de Nostra
Señyora del Carme.—La exposició de
S. D. M. comensa á les 4 y mitja.

MERCAT D' OLÓT.

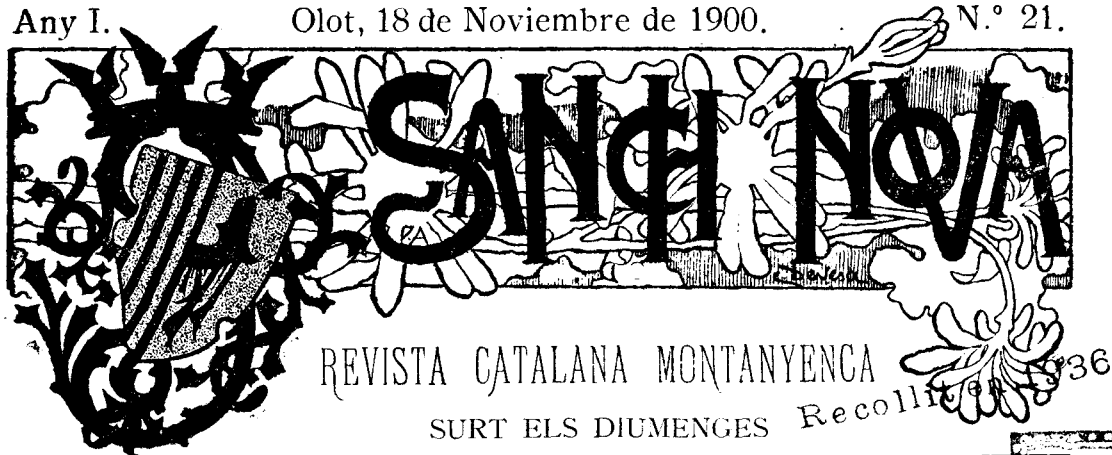
Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	11'50	«
Mill.	14'00	«
Panis.	13'50	«
Mongetes.	26'00	«
Fabas.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'00	«
Patates (carga).	12'00	«
Ous (dotzena).	01'40	«

Núm. 21.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

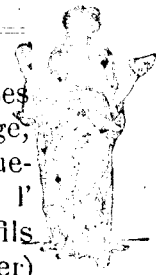
Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. .... 5'00 Pessetes

Semestre.... 2'50 «

Pago adelantat.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

OLOTT

ENCARA EN ROMERO ROBLEDO

No se qui escrigué arrán de la *debacle* nacional espanyola, que la prova més evident de la degeneració de nostre poble y de que tenim els governs que 'ns mereixem, era 'l no haver arrossegat pels carrers els polítics causants de tanta desdita. Y no sols no 'ls hem arrossegat sino que fins ab gran admiració d' ells mateixos els hem consentit y 'ls hem ensalsat de nou y per més que senyalavam ab el dit als més perversos ens hem guardat pla be de demanar responsabilitats a ningú, tornant docilment á carregar ab la creu del nostre calvari.

Fins en Romero Robledo un dels més funestos y que més responsabilitats li eixigirá la historia per l' embrotament y degradació que ha portat á les costúms polítiques de Espanya, que més ha contribuït á fer aborrible 'l nom d' Espanya á les colonies y que no content encara d' aixó ha tractat de ferlo aborrible fins dins d' Espanya mateix, fins en Romero Robledo universalment conegut per l'

home de la barra ha lograt en ses postrimeries, després d' algú viatge, del que sembla no n' havia pas quedat gayre cofat, respirar de nou l' ayre de la popularitat. Els betes y fils de Madrid (de Madrid havian de ser) s' han cuydat de aixecarli 'l pedestal. Donchs si, 'ls gremis de Madrid que avans estaban per en Paraiso ara s' han girat d' esquena á n' aquest y s' han amparat ab en Romero y pera demostrarli que son cambi de camisa es digna de l' home de la barra li han dit, barres á taula. Li han ofert un banquet.

Un senyor Bermejo prengué l' *alternativa* parlant en nom dels gremis. Digué que volian que 'ls seus fills avans d' apendrer la historia de Espanya aprenguessin les lleys municipals y en Romero devia pensar; ja les hi apretaré al seu dia les lleys municipals, que vingan ab mi.

Cuan tothom á l' una malaheix la política y als polítics ab totes dues mans, se 'ns despenja 'l tal Bermejo ab que la única salvació d' Espanya está en els polítics. Perxó, diu, hem escullit á n' en Romero Robledo que es el més batallador.

Ja 't coneix herbeta. Lo que sab el

Bermejo que 'n Romero diu sempre que avans de tot *es el amigo de sus amigos* y may cap amich de don Francisco ha patit fam y set de justícia..... ni de l'altra.

Y s'aixeca ell, en Romero, entre mitx de grans aplaudiments. Donà una prova de modestia manifestant que se sentia orgullós de les manifestacions de Madrid, Galicia y Catalunya. De Catalunya se referia á n'aquella visita que li feu un comissió que encare ningú coneix.

¡Jo ho he sigut tot, cridava 'l poca pena, y encara puch tornar ha serho, callant. Sí, lo que 's callán ray, que 'n farías poch de camí. Perxó ja afegi luego ¡No callaré!

Ell que ha viscut sempre de monopolis tronà contra 'ls politichs que monopolisan el poder.

No tingué cap idea nova; els llochs comuns de sempre. Que la patria per aquí, que la democracia per allà, que la monarquia per dalt, que la llibertat per baix. Aixó sí, tractantse d'un discurs polítich patriòtich *por todo lo alto*, no podia mancarhi, al parlar de la intervenció estrangera, alló de que *los hijos del dos de Mayo* no la tolerarian may y que *vale más morir que vivir con vilipendio*. Cuan el tolerém á n'ell y á tans com ell, no se hont volen anar á buscar més tolerancia.

Y 'ls betes y fils entussiasmats fins al cap de munt, varen ferli una *ovación delirante* y al sortir, si la policia no si posa, acaban per portarlo á coll y bé en triomf, ni més ni menos que si fos el seu gran amich en Lagartijo que Deu perdó.

Ja 'ls dich jo que estém ben posats.

X.

UNA ASCENSIÓ AL VESUBI

(Acabament.)

Cuan arribavam á la estació inferior del Funicular, era ja sol ben post. Allí hi havia sols els empleats de la companyia. Per la carretera haviam anat trobant els carruatjes que conduhian als darrers expedicionaris, estrangers tots, serios y enrabanats molts d'ells y altres que 'ns miravan aixís com si anessin á preguntarnos ¿hont anéu noys tan tart.

Per nosaltres sols funcioná 'l funicular, atrevidíssima construcció que sembla apuntada ab agulles sobre la rima de greda sorrenca y deslligada que constitueig el cono. Forma un ángul tan obert ab l'oritzó que 's comprén que no pugui funcionar sino per medi d'una soga que puja un catúfol cap amunt ajudantse del contrapés que li fa l'altre que baixa. Aixís se salva en nou minuts una alsada que un home á peu, donades les condicions especials del terror no la salvaria en dues hores. L'impresió que se sent tot pujant es fonda; es la mateixa que deu sentirse en una ascensió en globo. La terra sembla que fuig, que s'enfonsa, l'espai s'engrandeix y en aquells moments, aquell grop tempestuós de ponent s'enfosquia prenent tintes blaves de plom, per anar desapareixent de mica en mica la decoració de gloria que li prestava el sol cada vegada més fora de l'horitzó.

Arrivarem á dalt y allí s'accentuá la part més prosaica y fins odiosa del viatge. L'instint de parar les mans sembla ingénit del italiá pero particularment del italiá del sud. En aixó pot ser encare porta ventatja al espanyol meridional. Hi ha una diferencia no

obstant. En Espanya, particularment en les regions del sud, hi ha 'l pobre d' ofici que vos persegueix demanant caritat en virtut d' un dret que considera propi de la seva professió, en compensació del qual res vos ofereix. En Italia, 'l dret de demanar no està circumscribit a una classe social, tothom pot exercirlo. Anéu en cotxe y feu posat de baixar; no es sols el pobre de professió, es l' obrer que va a la feyna, el xeval que passa ab un cova al cap, que acut apressadament a obrir la portella y oferirvos la mà si convé. Que badoquejéu ab el nas en l' ayre buscant un número ó 'l rótul de un carrer, y ja teniu qui acut a oferirvos molt més del que necessitéu. A lo millor sentiu que algú vos espolsa les botines, vos frega 'l fanch, vos dona flors, vos ofereix serveys ab els que may hauriau pensat ó vos informa de lo que no vos interessa. Tot aixó representa petites propines, *mances*, finament acceptades, per més que moltes vegades pel port de la persona sembla exposat d' oferirles.

Al Vesubi arriba aixó a un grau intolerable. Ja tot el camí, per més que 'l cotxer els refusava a fuetades, ab una feresa que en cert moment arribá a posarnos en mitg compromís, era un seguit de pidolayres. Menos mal els que oferian fruytes, vi, flors y pedretes cullides a la vora del camí a nostra mateixa vista, perque alguns no oferian més qu' una passada de violí esquerdat ó unes quantes tombarelles ó cabrioles de gimnasta sobre la pols de la carrretera. La vigilancia del cotxer ens serví de menos del que semblava, perque a la *cuenta* ens reservava per enter a la sollicitut del *ragazzo de la vetura*, qui s' encarregá de prestarnos aquells tan importants serveys y a qui deguerem pagarlos tots plegats.

Pero al arribar a l' estació superior

del funicular, la cosa pren un altre aspecte. Desde allavors pot dirse que la bossa del viatger se converteix en altre cráter en plena erupció que no para de vomitar *soldos y liras* fins que torna a esser a baix. Y que no val allí fer l' orni ni pendrer el posat estúpit del estranger que no entén de que 's tracta y que a voltes serveix admirablement pera desentendres dels pidolayres. Prou que 'us ho fan entendre ensenyantvos les tarifes y les autorisacions oficials de que tots van provehits. No teniu més remey qu' esquitxar, si voléu seguir endavant.

El cas es que un s' ha fet l' il·lusió de que 'l funicular el deixa al peu del cráter y no es aixís. Manca encara una bona pitrada de mitja hora, dréta com les grederes de Sant Francesch, hont un hom s' hi enfonsa fins a mitja cama. Alguns viatgers defensantse de 'ls guies tractan d' empendrer la pujada per ses propies forces, pero molts d' ells als pochos passos s' han de rendir y capitular ab els seus enemics. Allavors els veuréu pujar fent la fatxa de maniquins espatllats. Mentres un els estira per devant ab un ganxo, un altre els apreta per darrera apuntantlosi la clepsa al carpó. Les senyores que ni aixís se veuen ab cor de pujarhi, no tenen més remey que fershi dur ab una cadira de brassos posada sobre un bayart. En cuant a mí que de tan poques coses puch alabarme, no desaprotaré pas l' ocasió de declarar que vaig pujarhi sens ajuda de ningú y esmersant encara una part de mes energies en defensarme dels importuns que no per aixó deixaren de seguirme.

Creyéu que no sé que 's aquest terreny? els deya jo: a casa hi ha greda pera taparvos la boca a tots vosaltres y al vostre Vesubi.

A mitg camí, de sota una barraca

de soplug com les que 's veuen al Badatosca, ne surt un home provehit d' ampolles de vi comú, que ven á dues lires el litre.

¿Be devéu volguer que beguin els homes? pregunta 'l capatás. Ja us guardaréu de dirli que no. Y allavors se buydan les botelles que 's un be de Deu, fins qu' espantats de la disbauxa vos afanyéu á pagar y á marxar.

Per fi s' acosta el desitjat espectacle. Ja avans d' arribar á dalt comensárem á percebir la xardor que llenca el cráter, la lava era més calenta y en certs indrets se veyan sortir tenues columnes de fum, invisibles á grans distancies. Ja llustrejava cuan tombant el reviró del cráter donarem vista á la gola del avench.

Me semblá un poch més petit que 'l de Santa Margarida, pero de forma més regular, més fondo, més negre y més cavernós, ab la particularitat de que al fons de tot y en els llabis interiors presenta en forma de tumors oberts pel cim, altres cráters que sols se veuen á intervals y en mitg de grans fumeres blanques que privan la vista. Me va semblar contarne per lo menos tres. Se sent al propi temps una brahó sorda com de fornal ó d' olles que bullissin. Envolta 'l gran och una marjanera igual á la que voreja 'l nostre cráter del Monsacopa però més estreta y de un pis menos ferm y més pedregós.

L' hora baixa, la solitud del lloch y lo imponent de l' espectacle me produhiren una impressió fonda, d' aquelles que 's queden ficsades per sempre més, pero ficsades com una visió de conjunt, rapides y sense detalls. Sols recordo que un guia m' esplicá que aquells cráters interiors venen á ser com petites válvules que bastan pera la esvaporació ordinaria del foch interior en temps de calma. No son ficosos, sino que sovint, formantse un

punt de presió en altre lloch, esclata un nou cráter que destrueig els més pròxims. Cuan per causes no ben explicades encara, aumenta la violencia de la presió interior, allavors es tot el cráter que treballa, llensant á grans altures, enormes cantitats de lava fosa de la que també se n' ompla la gran caldera fins que obrintse un gran portell en el marge regantella montanya avall.

Actualment el cráter que més treballa es un que se n' ha format desde uns dos mesos, bastant amunt de la vessant del nord cap á quin cantó ens havian conduhit els guies pera fugir de la fumera que 'l vent escampava cap al sud. Pero esdevingué un cambi d' ayre y aviat ens el tirá á sobre. Les emanacions sulfuroses ens tapavan els esprits, encara que 'ls guies ens asseguravan que son tan bones pel pit.

Un d' aquestos ens demaná algún *picolo soldo* y prenentlos devallá per entre 'l fum y després ens els r etorná recremats y coberts de lava fosa.

—¿Y de foch que no 'n veurém?— vaig preguntar jo al observar que d' entre aquelles negrors y fumades no n' eixia ni una guspira.

—De foch no se 'n veu pas sempre, contestá 'l capatás, podém si voléu arrimarnos al cráter nou y pot ser allí ne vejém.

La senyora que ja 's trobava mitg asficiada se quedá allí ab alguns dels guies y nosaltres seguits de dos d' ells vorejarem per entremitg del fum cap al nord. Allavors vaig ferme càrrech de lo perillós que fora permetrer allí aglomeració de gent. Les parets que forman el cráter no tenen consistencia, ja que están formades per acumulacions de greda, ratblúms y codols irradiats per la forsa centrifuga del cráter. Fins en temps de calma el moviment interior, que no

para may del tot, promou sovint en-solciades, deixant en certs indrets la paret casi vertical y aguantantse per miracle. Un imprudent que 'n aquells moments s' hi arrimés massa, podria motivar una esllavissada que l' arras-traria portantlo á fregirse, entre la lava que més ó menos sempre bull al fons del avench. Per aixó 'ls guies, personalment responsables, (segons manifestaren,) se vos repenjan al bras com si aguantessin un borratxo.

Arrivats al indret del petit cráter devallarem per la vessant interior saltant per demunt dels ratblúms que casi ens torrabam les botines y montarem per la pendent d' aquell, fins á treurer el nas per damunt la carena. De prop va semblarme aquesta gola més gran de lo que m' havia figurat, aixis, com una tercera part de la del nostre Montsacopa. No vaig veuren el fons, tant per la gran fumera que n' eixia com per sa profunditat; ses parets eran negres com sutge y tenia l' aspecte d' una immensa carbonera enfonsada.

Fou obra d' un instant. El rumball que de dins d' aquell centre n' eixia s' accentuá de sobte produhint una forta trepidació, al mateix temps que esclatava com una bombarda, llen-sant al espay un espetech de centel-les, moltes de les que esclatavan en l' ayre entre mitg d' una fumera negra y espessa com la d' una foganya á la encesa. Era un espectacle admirable al que no sabia trobar mellor comparansa que la dels que 'n petit se produeixen en els focs artificials de les festes majors.

Restarem uns moments clavats, corpresos d' admiració, més com la conflegració semblava augmentarse sentintse el rossegall de la greda que esllavissada baixava al fons pera ser llensada de nou per la forsa expansi-va del foch interior y com comensés

á caurer aprop algú que altre pe-druscall, els guies donaren un crit d' alarma y estirantnos pels brassos devallarem á grans gambades pera remontar seguidament al marge del cráter gran. Als pochs minuts, sortint del mitg del fum com rates emborrat-xades, ens reuniam ab nostre com-panya que plena d' esglay ens estava esperant.

Encara uns moments poguerem presenciar el grandióspectacle de aquella modesta expansió del geni de la montanya. Les guspieres destacant-se vives sobre 'l cel fosch, eclipsavan la lluentor de les estrelles que comen-savan á brillar. Després tot s' apagá y 'l monstre torná á dormir ab aquell són carregós y acongoixat que carac-terisa ses sópites intermitencies.

Ja no 'ns quedava més que donar una darrera mirada sobre aquell ca-hos fosch y feréstech com gola de llop dins del que serpejavan avans d' enlayrarse, columnes de fum blanc que llensavan asfíxiantes alenades de sofre. Desferem en tres minuts el camí que 'ns havia costat més de mitja hora d' esbufechs y després de deixar les darreres lires de la butxaca en mans d' aquella simpática briballa de guies que ponderavan (jo crech pera endolcir les amargors del sa-queig) la nostra sort d' haver pogut presenciar en inmillorables condi-cions, un espectacle que centenars d' inglesos (sempre 'ls inglesos) copdi-cian y no assoleixen, emprenguerem el camí de Nápoli entrant al *hotel* á les vint y dues ben batudes.

MARIÁN VAYREDA.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN. 13 de Noyembre.

El diumenge dia 11 del corrent va esser el més fret de la corrent estació.

El matí se presentá un cel rúfol y de neu, girantse més tart una ferta y freda tramontana que durá fins la matinada del següent dia, causant en sa furia la cayguda de molts arbres, degut á aqueix mal temps, fou poch concorreguda la festa del vehí poble de Sant Martí de Vilallonga. El dia següent ó sia el dia 12, continuació de la festa del esmentat poble, fou més concorreguda apesar de que la tramontana tornava á bufar pero més apaygabada que 'l dia abans.

Per disposició de l' Alcaldia han sigut retirats els banchs de la plassa del Prat per tota la temporada d' hivern.

Segueixen endevant y ab molta activitat els treballs de la construcció de la casa-torre del Doctor Roig.

L' ordre públich se sosté aquí, lo que 's per ara, inmillorablement. Dels darrers successos aquí res s' ha conegut y sí sols la crísis industrial que en nostra comarca es fonda y de trista esperansa.

Pera procurar el restabliment d' un dels seus fills s' han trasladat aquí per ordre facultativa la senyora del ex-farmacéutich de aquesta vila don Manel Badia y el seu fill Manel.

No cal dir que li desitjém un prompte alivio.

El corresponsal.

BESALÚ. 15 de Nòvembre.

Diumenge passat celebrá el vehí poble de Quinya sa festa major en honor de son patro San Martí, per la qual tenian contractada la Orquesta *Els Juncans* de Banyolas, els que donat el bon nom de que gosan en la música, feren de que fos més concorreguda y animada que en anys anteriors.

A les 10 del matí se celebrá l' ofici en la parroquial iglesia de San Martí, situada en un extrém d' aquesta vila, ab motiu de tro-

barse dit poble sense iglesia Parroquial, la que, segons conta l' historia, tingueren de abandonar en temps remots ó siga en l' época dels comtes de Besalú y Santa Maria, per el motiu de que la que tenia un senyor duenyo y soberá de quasi tot aquell districte y molta part del terme municipal de la Parroquia de Besalú, el qual va matar el capellá mentres estava celebrant la missa, y 'ls vehins al trobarse sens iglesia acudiren al comte de Santa Maria, (no he pogut adquirir son nom) demanantli que 'ls hi cedís la parroquia de sant Martí, existent encara, qui per tal motiu no tingué cap inconvenient, siguent aixís que dita iglesia perteneix á n' aquesta vila, pero cedida á n' els vehins y poble de Quinya junt ab la casa Rectoral.

Torném á la festa: L' iglesia estava plenissima, notantse gran concurrencia de vehins d' aquesta vila y molt més de gent pagosa, com á més interessats en la festa. L' ofici fou solemne, durant el mateix la orquesta *Els Juncans* de Banyolas tocá una bona missa.

Acabada la cerimonia religiosa tothom s' agombolá á la plassa d' aquesta vila, esperant ab desitj les tradicionals y acostumades sardanes. Durant les mateixes 's notavan joyoses les barretines com se bellugavan seguint el só de l' orquesta, lo que produia gran satisfacció y afició al típic ball de nostra terra.

A la tarde se ballá en la plassa de Quinya, apartada d' aquesta vila cosa de mitja hora, la que se aná omplint de gent de per totes aquelles masies y cases vehines, de Besalú fou grossa la concurrencia que hi assistí, essent un verdader aspecte pintoresch el que allí 's veyá, els pagesos lluhint la vermella barretina satisfets de veurer la seva festa tan animada y concorreguda ballant ab gran desitj ab les seves hermoses pagesetes vehines que totes alegroyes donaban les mans als seus galans, rumbejant en mitg d' aquells herms garbosament les sardanes.

El dia caygué havent marxat tot ab el seu degut ordre y acabades les sardanes tornaren el jovent ab ses families á ses cases contents y satisfets per haber passat una tarde tan alegre.

A la nit se feu el ball ocostumat en una sala d' aquesta vila, per la falta de locals en aquell poble.

En el dia següent, també se celebrá el corresponent ofici y les balles de la tarda com

en el dia anterior, les que apesar de ser en un dia faner fou regular la concurrencia que hi assistí.

Per final de festa els altres anys se ballava el bonich ball del *contrapàs* que deixava la festa més ben complerta, tinguent que advertir a els pabordres encarregats de la mateixa, que costums tan boniques, tan catalanes y tan ben rebudes com eran per tot-hom, de cap manera aurian de deixarles perdre.

Deu vulga que ho tingan present en l'any vinent.

Les sembres están quasi del tot acabades y el fret se 'ns ha despertat ben be del tot, lo que no deixa de protegir els blats que están a la terra.

El corresponsal.

RIPOLL.

16 de Novembre.

Ahir dijous, van deixar d'assistir al treball tots els obrers de les fàbriques y no solsament els de les d'aquest terme municipal, si que també els de les de Campdevanòl y Freser amunt.

No hi ha hagut el més mínim descordre, pero s'esperan forces en previsió de lo que pugui succehir.

Ha marxat a Barcelona ahont establirà sa residencia don Manel Roca, metje que habia sigut d'aquesta vila un parell d'anys, dintre poch contraurà matrimoni ab la senyora Vda. Gener, cunyada del fabricant don Joan Berenguer. Ocupa ja la seva plassa el metje senyor Prat.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

En l'*Institut Oloti* s'està organisant un Orfeó baix la direcció de la secció de música, que conta ja ab un regular nombre d'adherits, els quals han comensat ja els estudis preparatoris, creyentse que mol aviat podrà inaugurarse prenent part en una de les vetllades mensuals que allí s'celebran.

Es obligatori pera 'ls orfeonistes

estudiar el solfeig y á aquest efecte s'ha establert una classe diaria de nou á deu del vespre la que comensá ses funcions el dilluns de la passada setmana.

Divendres á la tarde deixaren de assistir al treball els obrers de les fàbriques d'aquesta vila. Per ara regna la més complerta tranquil·litat.

El divendres passat morí en Amer, després de una llarga y penosa malaltia don Benet Massanella, pare de nostre estimat amich y subscriptor el Rvt. don Joan, Párroco de dita vila.

Desitjém á la familia del finat una santa resignació al mateix temps que supliquém á nostres subscriptors y llegidors una oració per l'ànima del finat.

Al Cel sia.

Dimars passat uns cassadors varen matar una serp al peu del quintá de la Canova, masia situada á sota dels cingles de Santa Magdalena, pel costat de Fontanils, que media 1'89 centimetres de llarch. En aquest país, d'aquesta mida se 'n veuhen ben poques, tal vegada es la serp més grossa de totes les que s'han mort en aquesta rodalia.

Dimars pròxim vinent á les 9 del matí, tindrà lloch devant el Tribunal de Ceret (Fransa), la subasta del mas Peraféu situat en la frontera de Espanya del terme de Prats de Molló, baix el preu de 10.000 franchs, adjudicantse al que 'n dongui més.

En el Colegi d'Advocats de Barcelona s'han rebut les adhesions á la proposició relativa al us de les llengües regionals en els Tribunals de justícia dels Colegis d'Advocats de Girona, Reus, Tarrassa, Vilanova, Vilafranca

del Panadés, Olot, Puigcerdà, Solsona y Tortosa.

S'ha donat ordre al Governador militar de Figueres de que destaquí a La Junquera dues companyies del regiment d' infanteria d' Assia.

Tenim a Catalunya el Rvm. General de les Escoles-Pies, l' Excm. senyor Arquebisbe de Florencia, Mons. Mistrangelo. Prelat de verdares virtuts y de qualitats eminents d' inteligencia y de govern, ha sigut rebut per totes parts ab les mostres d' amor y simpatia que inspira sempre la superioritat moral. Sia benvingut a nostra terra el distingit Prelat, y ben fruytosa per la popular Escola-pia la visita que passa a sos colegis.

A Zaragoza la Diputació provincial ha declarat indigne de perteneixer a la mateixa a un diputat per Ejea qual incapacitat habia sollicitat y el Consell de Estat nega, per rahons que es fácil de endevinar.

La conducta de la Corporació pro-

vincial de Zaragoza no te per desgracia imitadors.

Que de tenirlos quants serian per indignes expulsats de les corporacions a que perteneixen.

Ayuntamiento Constitucional de la M. L. villa de Olot.

D. Juan Constans y Hostench acude a esta Municipalidad en demanda de permiso para construir una casa Teneria en el punto conocido por *Pla de Llachs* ó sea en la tercera calle transversal a la de Paluzie, así como una alcantarilla de sesenta centímetros de ancho para conducir las aguas de dicha Teneria al río Fluviá en el embalse de la represa de los herederos de don Agustín Coromina.

Y en virtud de lo acordado por esta Corporación municipal se hace público, a fin de que los propietarios y vecinos a quienes puedan perjudicar las referidas construcciones ó el ejercicio de la industria de que se trata, presenten la oportuna reclamación dentro del término de los quince días siguientes al de la fecha, transcurridos los cuales se acordará lo que se estime conveniente.

Olot 16 Noviembre de 1900.

El Alcalde Presidente.—*José Saderra.*

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

DEFUNCIÓN Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 10 al 16 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS

Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
12	Lluís Tarrús Capdevila..	Sant Rafel	casat	55
14	Joseph Surias Lapedra..	Sant Miquel	solter	25
16	Concepció Urger Barceló..	Sant Francesch	soltera	23
	Noys, 1.		Noyes, 2.	

NAIXEMENTS

Noys, 1.		Noyes, 2.
Total defuncions, 6.		Total naixements, 3.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

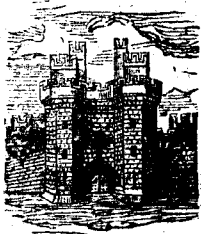
Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.

LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España

· Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterías, 53, 1.º

Casa Baleta

Franelas llana (trage complert). . . . 2'95 pessetas
Id. cotó id. id. . . . 2'45 id.

GRAN VARIETAT EN MOSTRAS Y COLORS

mantas de llana, estracans, pells, pa-
neto y altres géneros per la present
temporada a

PREUS REDUHITS

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en els carrers de Sant Esteve, núm 9, y Sant. Tomás, 5, de aquesta
vila que en lo mateix establiment s'ha rebut un complert y variat assortit de
géneros última novetat pera la estació d'hivern, y que 's confeccionan tra-
jos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta
manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes
fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

Hi ha per vendre

Un Parayguero nou, ab rebaixa de preu.

Informarán en la impremta d'aquest setmanari.